

Yalnızlık

– Kara kız · 10 Haziran 2021

YALNIZLIK

Aksam oldu gene hüzün çöktü gönlüme
Yalnızlığım, terkedilmişliğim geliyor aklıma,
Hazan yaprakları gibi savruluyor,
Boyun eğiyorum kaderin cilvesine!
Prangalar takılıyor ayaklarıma,
İçimden haykırmak gelse de susuyorum!

Kalabalıklar içinde ruhum yalnız uçuşuyor,
İç geçiriyorum şavşatalı, boş geçen hayatıma,
Yaşanmışlıklar içinde bir hiç olduğumu farkediyorum
Farkettikçe göğsüme bir sancı oturuyor
Ruhumu hapsettiğim kabuktan dışarı çıkmak için
Yaralı kuşlar gibi çırpınıp duruyorum !

Yalnızlık kemendi boynuma geçti geçeli,
Yolum ne kadar uzun ve meşakatli, biliyorum!
Ayağa kalkıp yürümem lazım olsada
İçimde ki yalnızlık sesi
" Otur kalkma, yalnızlık en güçlü duygu" diyor!

Sahi neydi asıl yalnızlık..?
Kimsesiz olmak mıydı ?
Yoksa kimsen var iken kimsesiz kalmak mıydı?
Yada Özdemir Asaf'ın dediği gibi,
Yalnızlık, müziğin bile seni dinlemesi mi?

06.06.2021 Ankara P.ÇETİN